

вищій школі. – К.: ЦУЛ, 2007. – 232 с. 4. Стрельніков В.Ю. Роль ігрових технологій навчання у професійному розвитку студентів / Нові технології навчання. Наук.-метод. зб. – 2004. – В.37. – С. 37-48. 5. Меньяйлов С.М. Контроль пізнавальної діяльності студентів із загальної фізики // Зб. наук. пр. Бердян. держ. пед. ун-ту. – Бердянськ: БДПУ, 2007. – №4. – С. 233 – 237.

УДК 378.147:004

Коломієць С.М., к.т.н., доцент, Вершков О.О., к.т.н., доцент
Таврійський державний агротехнологічний університет

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ІНЖЕНЕРНИХ КАДРІВ

Анотація. Проаналізовано сучасний стан підготовки інженерних кадрів і роль кафедри у розвитку і використанні сучасних освітніх технологій, керуванні інноваціями в інформаційно-освітньому середовищі.

Ключові слова: освіта, інженерні кадри, інновації, технології, інформаційно-освітнє середовище.

Підготовка сучасних кваліфікованих кадрів є важливою складовою стратегії стійкого соціально-економічного розвитку країни, заснованою на реалізації інноваційної політики. Перехід від економіки технологій до економіки знань вимагає підготовки відповідних інноваційно-орієнтованих фахівців для реального сектора економіки. Це відноситься не тільки до випускників вузів, але і до працюючих фахівців для забезпечення принципу безперервності навчання в період трудової діяльності.

Адаптованість системи освіти та професійної підготовки до динамічних змін кон'юнктури попиту та пропозиції на світових ринках праці, забезпечення підготовки робочої сили, професійно-кваліфікаційні параметри якої відповідають потребам соціально-економічного розвитку суспільства. В умовах формування інноваційного суспільства функціональними особливостями освіти є не тільки здатність надавати тим, хто навчається, нагромаджений в попередні роки обсяг знань та навичок, але й підвищення здатності до сприйняття та використання на практиці нових наукових ідей, технічних інструментів та методів виробництва, формування у працівників новаторських здібностей, ініціативи та підприємливості [1, 2].

Для більшості країн з високим рівнем економічного розвитку характерним стає перехід від екстенсивного використання людських ресурсів з низьким рівнем базової професійної підготовки до інтенсивного використання висококваліфікованої робочої сили, більш гнучкої в сфері прийняття рішень і процесі адаптації до нових технологій. Закономірним для високотехнологічних секторів економіки стає превалювання тенденції до збільшення обсягів попиту на висококваліфікованих спеціалістів-універсалів, котрі мають не тільки спеціалізовану професійну підготовку, але й успішно оволодівають навичками підприємницької та управлінської діяльності [3, 4].

Кафедра є основним навчально-науковим структурним підрозділом вищого навчального закладу, що здійснює підготовку інженерних кадрів і підвищення їхньої кваліфікації. Функції кафедр на сучасному етапі повинні мати інноваційну спрямованість, що буде забезпечувати необхідну якість освітнього процесу, а, отже, і підготовку висококваліфікованих фахівців. Особливе значення в інноваційній підготовці фахівців має індивідуалізація навчання. Кафедри зобов'язані всіляко впроваджувати видачу індивідуальних, диференційованих за складністю завдань для самостійної роботи з урахуванням інтелектуальних здатностей тих, котрих навчають, залучати студентів до дослідницької роботи, організовувати публічні виступи перед однокурсниками, у робочих колективах під час виробничих практик.

При цьому кафедри повинні враховувати наступне: кардинальні зрушення в науково-технічній і соціальній сфері, динаміку розвитку техніки і технологій, формування освітнього і інформаційного суспільства, інтеграційні процеси в області полідисциплінарних наук; прогнози змістовних і структурних змін виробництва, а також освітніх потреб населення; результати досліджень процесів становлення багатокладної економіки країни і напрямків розвитку агропромислового комплексу, регіональних економік; системне подання цілей і цінностей фахівця з вищою освітою; стан та динаміку ринку праці висококваліфікованого фахівця на регіональному, міжрегіональному, національному і міжнародному рівнях; роль самоорганізації випускників ВНЗ у формуванні їхніх розумових здібностей, підвищенні професіоналізму, саморозвитку, успішній адаптації до умов, що змінюються в суспільстві.

Кафедри вищого навчального закладу є основою ієрархії керування в системі підготовки фахівців вищої кваліфікації. От чому формування наукового потенціалу кафедр, створення необхідної матеріально-технічної

бази і підтримка оптимальних умов для їхнього функціонування можна віднести до головних проблем вищої школи. Ефективна інноваційна діяльність кафедри може бути реалізована за умови високої педагогічно-наукової кваліфікації співробітників, активної участі у наукових дослідженнях викладачів і студентів, систематичного поповнення навчального процесу новітніми досягненнями науки і практики, реалізації на заняттях прогресивних методів передачі інформації, впровадження активних методів навчання.

Вирішення соціальних та економічних проблем, що стоять перед вищою освітою, буде залежати від того, чи вдасться забезпечити максимальну мобілізацію можливостей і реалізацію здібностей кожної людини як суб'єкта діяльності. У цьому контексті вирішальним у боротьбі за якість вищої освіти як сектора економіки держави стає людський капітал. Людський капітал визначається як сукупність якостей людини, що ґрунтуються на таких поняттях як здоров'я, природні здібності, освіта, професіоналізм і мобільність. Кожен член суспільства повинен бути оптимально пристосований до професійної діяльності за рахунок максимального використання індивідуальних здібностей. Для досягнення цієї мети необхідно забезпечити інвестиції у вищу освіту і підвищення кваліфікації людей, а також домогтися прискорення прогресу у вирішенні фундаментального завдання модернізації національної системи освіти, для того, щоб кожна людина могла отримати нові знання, навички та компетенції, які їй будуть потрібні в процесі навчання впродовж життя.

Для підвищення якості освітніх послуг утворено систему безперервної освіти *life-long education*, що сприяє оптимізації професійно-кваліфікаційної структури робочої сили та підвищення рівня її конкурентоспроможності.

Стратегія розвитку вищої освіти України в умовах Болонського процесу передбачає створення інфраструктури, яка дозволить вніз максимально реалізувати свій індивідуальний потенціал в плані задоволення високих вимог Європейської системи знань та адаптувати систему вищої освіти України до принципів, норм, стандартів і основних положень європейського простору вищої освіти, прийнятних і ефективних для нашої держави. Ніколи ще проблема якості вищої освіти в Україні не мала такого важливого соціального, ідеологічного, економічного значення, як сьогодні. Це зумовлюється низкою об'єктивних чинників: якість людських ресурсів, від якої залежить рівень розвитку країни та її глобальної економічної

конкурентоспроможності; забезпечення конкурентоспроможності випускників на ринку праці.

Конкурентоспроможність системи освіти насамперед залежить від впровадження в навчальний процес унікальних, інноваційних, креативних елементів. Таке можливо, якщо уся система освіти, зокрема і вища базуються на результатах наукових досліджень, які є двигуном вищої освіти. Щоб домогтися бажаних змін у системі професійної освіти в Україні, необхідно насамперед залучити підприємства до цієї системи і таким чином забезпечити фактичні потреби в кваліфікованих знаннях і навичках.

Заклади освіти повинні давати професійні теоретичні знання, загальну освіту, виконувати роль установ з підвищення професійної кваліфікації. Діяльність організацій професійної освіти в цьому напрямку повинна здійснюватися на основі вивчення досвіду розвинутих країн у тісній взаємодії з роботодавцями для підвищення ефективності професійної підготовки кадрів і збалансованості попиту та пропозиції на ринку праці.

Успішна взаємодія з соціальними партнерами дозволить вирішувати проблеми працевлаштування випускників, забезпечувати контроль за якістю підготовки, прогнозувати потребу у фахівцях певних професій, удосконалювати зміст професійних програм відповідно до вимог сучасного виробництва.

У рамках Болонського процесу формується Європейський простір вищої освіти, що визначений географічними та інституційними нормами Європейської культурної конвенції. Болонський процес передбачає структурне реформування національних систем вищої освіти країн Європи, зміну освітніх програм і проведення необхідних інституційних перетворень у вищих навчальних закладах Європи. Проте він не передбачає уніфікації змісту освіти. У багатьох документах Болонського процесу зазначається, що кожна країна-учасниця повинна зберегти національну палітру, самобутність та надбання у змісті освіти і підготовці фахівців з вищою освітою, а далі запровадити інноваційні прогресивні підходи до організації вищої освіти, які є властивими Європейському простору вищої освіти.

Кінцевою метою процесу навчання є забезпечення відповідної суспільним, особистісним та виробничим потребам якості вищої освіти, що продукуватиме конкурентоспроможного фахівця, здатного легко адаптуватися в економічному просторі європейських країн. Сучасна освіта повинна забезпечувати виконання низки завдань, зокрема, економічний

успіх, політичну стабільність, сталий розвиток суспільства тощо. Ці завдання реалізуються через таку організацію підготовки фахівців, яка повністю відповідає запитам ринку праці та здатна прогнозувати його розвиток, підготовку до життя активних громадян демократичного суспільства, їх особистісний розвиток, виокремлення таких наукових та освітніх пріоритетів, що забезпечать якісну підготовку фахівців. Найголовнішим сьогодні є забезпечення якості вищої освіти України, гармонійний розвиток особистості студента, формування не тільки компетентних фахівців, а й високодуховних молодих людей, патріотів України.

Список використаних джерел: 1. Корсак К. Нові міжнародні стандарти вищої освіти / К. Корсак // Науковий світ. – 2002. – №1. – С.14-15. 2. Ключевые компетенции для обучения в течение всей жизни. Рекомендации Парламента и Совета Европы от 18 декабря 2006 г. «О ключевых компетенциях обучения в течение жизни» (2006/962/ЕС). 3. Дуганець В.І. Кредитно-модульна система організації навчального процесу: Матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції «Нові технології навчання у вищій технічній освіті: досвід, проблеми, перспективи» / В.І. Дуганець // Науково-методичний збірник. Спец. випуск.-К.:НУХТ,2004.- С. 40. 4. Bologna Seminar Council of Europe Higher Education Forum on Qualifications Frameworks. Directorate General IV: Education, Culture and Heritage, Youth and Sport. Council of Europe Headquarters, Strasbourg, 11 – 12 October, 2007.

УДК 378.147

Куценко Ю.М., д.т.н., доцент
Таврійський державний агротехнологічний університет

ВИКОРИСТАННЯ МАТЕРІАЛІВ МІЖНАРОДНИХ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИХ ВИСТАВОК У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Анотація. Проаналізовані чинники, які впливають на підвищення мобільності викладачів.

Ключові слова: мобільність, професорсько-викладацький склад, виставки, аграрна освіта.